

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ก้าวเข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอันมาก ในแต่ละนาทีมนุษย์จะพบเจอกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่หลากหลายรูปแบบตามประเภทของการใช้งาน เมื่อใดที่ผู้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเกิดความรู้สึกเครียดจากการทำงานที่ต้องใช้เวลาอันยาวนานร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศชนิดหนึ่ง บุคคลนั้นก็สามารุใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอีกชนิดหนึ่งผ่อนคลายความเครียดที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศจะสนองความต้องการของผู้ใช้ได้มากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้ที่เหมาะสมและตรงกับคุณลักษณะของเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ๆ นั่นเอง

ในกรณีที่ใช้เป็นเด็กและเยาวชน การเลือกใช้เทคโนโลยีสารสนเทศก็จะต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น เพราะแม้จะมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประโยชน์อยู่มากมาย แต่ก็มีเทคโนโลยีสารสนเทศอีกจำนวนหนึ่งที่ยังไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก หรือแม้กระทั่งเยาวชนซึ่งมีวุฒิภาวะสูงกว่า

จากตรงนี้มีเอง เมื่อรวมเข้ากับการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ ที่โดยปกติแล้วมนุษย์มักจะเปิดรับสื่อก็ต่อเมื่อมีความต้องการในเนื้อหาของสารนั้น ๆ ก็อาจทำให้ผู้รับสารที่เป็นเด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติ รวมไปถึงมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในทางที่ไม่ถูกต้องได้ หากว่าพวกเขาเหล่านั้นรับสารมาอย่างไม่ถูกต้อง และไม่ใช้วิจารณญาณเสียก่อน

งานวิจัยนี้จึงมุ่งเสนอเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมไปถึงจนถึงพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อวารสารสนเทศของเด็กและเยาวชน ทั้งที่เป็นสื่อชนิดใหม่ (New Media) และสื่อชนิดเก่า (Old Media) ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ยังศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากร และพื้นฐานด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนด้วย ว่ามีความสัมพันธ์กับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อวารสารสนเทศหรือไม่ อย่างไร

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กับเด็กและเยาวชน ที่มีอายุตั้งแต่ 12 - 19 ปีขึ้นไป และมีที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งกลุ่มของโรงเรียนออก

เป็น 3 กลุ่ม ตามสถานลักษณะสังกัด คือโรงเรียนสาธิตประสานมิตร , โรงเรียนอานวยศิลป์ , โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง รวม 120 คน และมหาวิทยาลัย 3 แห่งโดยแบ่งกลุ่มตามลักษณะสังกัด คือ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ , จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, และสถาบันราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 90 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 210 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC+ ประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน คือ

1. ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะคิดทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชน ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้ การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

2 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชน ในการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

และ 3 เด็กและเยาวชนที่มีลักษณะทางประชากร และพื้นฐานด้านครอบครัวแตกต่างกัน มีแนวโน้มที่จะมี ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะคิด และมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน ในการทดสอบสมมติฐานนี้ใช้การหาค่า T-Test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

สรุปผลการวิจัยด้านข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร และพื้นฐานด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและเยาวชนที่ทำการสำรวจจำนวน 210 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 110 คนคิดเป็นร้อยละ 52.4 เป็นเพศชาย 100 คนคิดเป็นร้อยละ 47.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิต , โรงเรียนเอกชน , และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.57 ระดับชั้นที่กลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษา คือระดับอุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 42.86 ส่วนระดับอายุนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 12 - 15 ปี ร้อยละ 30.0 บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วยมากที่สุดคือบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 73.8 โดยค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละเดือนเป็นจำนวนเงินสูงกว่า 3,000 บาท ลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านส่วนตัว

เองลักษณะที่เป็นบ้านเดี่ยวที่มีบริเวณถึงร้อยละ 31.9 ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาคือ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 31.9 มารดาคิดเป็นร้อยละ 39.0 รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือน ประมาณ 50,000 ถึง 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.4 อาชีพที่บิดาหรือผู้ที่มีรายได้หลักในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากที่สุดคือ อาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ส่วนตำแหน่งของบิดาหรือผู้ที่มีรายได้หลักของครอบครัวคือเจ้าของกิจการธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

2.1 ลักษณะการเป็นเจ้าของเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เด็กและเยาวชนเป็นเจ้าของในลักษณะเป็นของใช้ส่วนตัว คือ ฆวน์ อะเบาร์ท คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาได้แก่ เพจเจอร์ คิดเป็นร้อยละ 48.1 และ เกมกด/เกมบอย/ทามากอตซ์ ร้อยละ 32.9 การเป็นเจ้าของในลักษณะเป็นของใช้ส่วนรวม คือ เครื่องเสียงสเตอริโอ คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ เคเบิลทีวี ร้อยละ 36.2 และ โทรสาร ร้อยละ 35.2 การเป็นเจ้าของในลักษณะเป็นของใช้ของผู้อื่นในครอบครัว คือ โทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 45.7 รองลงมาได้แก่ เพจเจอร์ ร้อยละ 23.3 และ เครื่องเสียงสเตอริโอ ร้อยละ 18.1

2.2 ความถี่ในการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

2.2.1 ความถี่ในการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศต่อสัปดาห์ของเด็กและเยาวชน

โดยเฉลี่ยในแต่ละสัปดาห์ เด็กและเยาวชนมีความถี่ในการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเภทเพจเจอร์น้อยที่สุด โดยมีผู้ตอบเกือบครึ่ง หรือร้อยละ 46.2 ระบุว่าใช้ทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับเกือบทุกวัน ($\bar{x} = 3.95$) รองลงมาได้แก่การใช้เครื่องเสียงสเตอริโอ มีผู้ตอบร้อยละ 22.4 ระบุว่าใช้เกือบทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับเกือบทุกวัน ($\bar{x} = 3.83$) เช่นกัน การใช้เคเบิลทีวี มีผู้ตอบร้อยละ 32.4 ระบุว่าใช้ทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า อยู่ในระดับเกือบทุกวัน ($\bar{x} = 3.65$) การใช้คอมพิวเตอร์มีผู้ตอบร้อยละ 25.7 ระบุว่าใช้เกือบทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่าอยู่ในระดับเป็นบางครั้ง

($\bar{x} = 3.06$) การใช้อินเทอร์เน็ต มีผู้ตอบร้อยละ 12.9 ระบุว่าไม่เคยใช้เลย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่าอยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง ($\bar{x} = 2.34$)

2.2.2 ระดับคะแนนของพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน (พิจารณาในแง่ความถี่)

เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับ 37 -54 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 39.25 ซึ่งถือว่าใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับปานกลาง รองลงมาได้แก่ระดับ 19 - 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 23.81 ซึ่งถือว่าใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับน้อย ระดับ 0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.62 ซึ่งถือว่าไม่เคยใช้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ามีอยู่ในระดับใช้ปานกลาง ($\bar{x} = 39.28$)

2.3 จำนวนเวลาในการใช้หรือเปิดรับเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

จำนวนเวลาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เด็กและเยาวชนเปิดรับมากที่สุด คือ เคเบิลทีวี โดยมีผู้ตอบร้อยละ 29.0 ระบุว่าใช้มากกว่า 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ามีอยู่ในระดับ 1-2 ชั่วโมง ($\bar{x} = 3.99$) รองลงมาได้แก่การใช้เครื่องเสียงสเตอริโอ มีผู้ตอบร้อยละ 33.3 ระบุว่าใช้มากกว่า 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ 1-2 ชั่วโมง ($\bar{x} = 3.72$) การใช้คอมพิวเตอร์มีผู้ตอบร้อยละ 21.0 ระบุว่าใช้มากกว่า 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ามีอยู่ในระดับ 1-2 ชั่วโมง ($\bar{x} = 3.57$) การใช้อินเทอร์เน็ต มีผู้ตอบร้อยละ 16.2 ระบุว่าใช้มากกว่า 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ามีอยู่ในระดับ 1-2 ชั่วโมง ($\bar{x} = 3.55$) การใช้ซาวนด์เบทซ์ มีผู้ตอบร้อยละ 24.8 ระบุว่าใช้ 31-60 นาที เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่ามีอยู่ในระดับ 1-2 ชั่วโมง ($\bar{x} = 3.52$)

2.4 ระดับคะแนนของจำนวนเวลาในการใช้หรือเปิดรับเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ใช้เวลาใช้กับเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับ 37 - 54 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 44.94 ซึ่งถือว่าใช้ระดับ 31 - 59 นาที รองลงมาได้แก่ระดับ 55 - 72 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.10 คะแนน ซึ่งถือว่าใช้ใน ระดับ 1 - 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่า

เฉลี่ยจำนวนเวลาการใช้ หรือเปิดรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ 31 - 59 นาที ($\bar{x} = 50.73$)

2.5 วัตถุประสงค์ในการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนมีวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่แตกต่างกันตามประเภทของเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้เพื่อเป็นความรู้หรือประโยชน์ในการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 29.0 และเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำงานร้อยละ 21.4 โทรศัพท์มือถือเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นร้อยละ 59.5 เครื่องเสียงสเตอริโอเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้เพื่อความบันเทิงหรือการพักผ่อนร้อยละ 67.1 เทเลเท็กซ์เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้เพื่อความทันสมัยร้อยละ 7.6 เกมกด/เกมบอย/ทามากอตซ์ เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้เพื่อฆ่าเวลา หรือแก้เหงาร้อยละ 14.3

2.6 ความบ่อยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชนเพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ

เด็กและเยาวชนใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่บ่อยที่สุด เพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ คือใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่เพจเจอร์ (ค่าเฉลี่ย 1.73) เพื่อติดต่อกับเพื่อนสนิทคนอื่น ๆ รองลงมาคือ โทรศัพท์มือถือ (ค่าเฉลี่ย 1.72) เพื่อติดต่อกับผู้ปกครอง ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศที่เด็กและเยาวชนไม่เคยใช้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลในครอบครัวเลยคือ คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และแฟกซ์ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

3.1 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

3.1.1 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ ของเด็กและเยาวชน

โดยเฉลี่ยในแต่ละสัปดาห์เด็กและเยาวชนมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อชนิดใหม่ ประเภทเคเบิลทีวีบอยที่สุด โดยมีผู้ตอบเกินครึ่งหรือร้อยละ 30.5 ระบุว่าใช้ทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับเป็นบางครั้ง ($\bar{x} = 3.31$) รองลงมาได้แก่การเปิดรับข่าวสารจากเพจเจอร์ มีผู้ตอบร้อยละ 30.0 ระบุว่าใช้ทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับเป็นบางครั้ง ($\bar{x} = 2.72$) การเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต มีผู้ตอบร้อยละ 12.4 ระบุว่าใช้นาน ๆ ครั้ง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง ($\bar{x} = 2.29$) การเปิดรับฐานข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ มีผู้ตอบร้อยละ 12.4 ระบุว่าใช้เกือบทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับนาน ๆ ครั้ง ($\bar{x} = 2.25$) อย่างไรก็ตามสื่อวารสารสนเทศที่กลุ่มตัวอย่างระบุว่าไม่เคยใช้เลยที่มีจำนวนมากที่สุดคือวิดีโอเทกซ์ ($\bar{x} = 1.12$)

3.1.2 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า ของเด็กและเยาวชน

โดยเฉลี่ยในแต่ละสัปดาห์เด็กและเยาวชนมีความถี่ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อชนิดเก่า ประเภทโทรทัศน์ บอยที่สุด โดยมีผู้ตอบเกินครึ่งหรือร้อยละ 71.4 ระบุว่าใช้ทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับใช้ทุกวัน ($\bar{x} = 4.58$) รองลงมาได้แก่การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ มีผู้ตอบร้อยละ 58.6 ระบุว่าใช้ทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับเกือบทุกวัน ($\bar{x} = 4.28$) การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ มีผู้ตอบร้อยละ 52.9 ระบุว่าใช้ทุกวัน เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับเกือบทุกวันทุกวัน ($\bar{x} = 4.14$)

3.2 ระดับของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศของเด็กและเยาวชน (พิจารณาในแง่ความถี่)

3.2.1 ระดับของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ของเด็กและเยาวชน (พิจารณาในแง่ความถี่)

เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศชนิดที่เป็นสื่อใหม่ ในระดับ 8 - 14 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 33.62 ซึ่งถือว่าเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ (สื่อใหม่) ในระดับใช้น้อย รองลงมาได้แก่ระดับ 1 - 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ซึ่งถือว่าเปิดรับหรือใช้สื่อวารสารสนเทศในระดับ ใช้น้อยที่สุด ระดับ 15 - 21 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.79 ซึ่งถือว่าเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ (สื่อใหม่) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับใช้น้อย ($\bar{x} = 13.66$)

3.2.2 ระดับของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่าของเด็กและเยาวชน (พิจารณาในแง่ความถี่)

เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ เปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศชนิดที่เป็นสื่อเก่า ในระดับ 19 - 24 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 50.54 ซึ่งถือว่าเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ (สื่อเก่า) ในระดับใช้มาก รองลงมาได้แก่ระดับ 25 - 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.24 ซึ่งถือว่าเปิดรับหรือใช้สื่อวารสารสนเทศในระดับใช้มากที่สุด ระดับ 13 - 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.20 ซึ่งถือว่าเปิดรับหรือใช้สื่อวารสารสนเทศในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับใช้มาก ($\bar{x} = 21.36$)

3.3 จำนวนเวลาในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

3.3.1 จำนวนเวลาในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อชนิดใหม่ของเด็กและเยาวชน

จำนวนเวลาในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ ที่เด็กและเยาวชนใช้เวลาเปิดรับต่อวัน หรือต่อครั้งมากที่สุดคือเคเบิลทีวี โดยมีผู้ตอบร้อยละ 27.6 ระบุว่าใช้เวลามากกว่า 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ 1 - 2 ชั่วโมง ($\bar{x} = 3.51$) รอง

ลงมาได้แก่การใช้อินเทอร์เน็ต มีผู้ตอบร้อยละ 16.7 ระบุว่าใช้เวลาน้อยกว่า 15 นาที เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ 31 - 59 นาที ($\bar{x} = 2.84$) การใช้ฐานข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ มีผู้ตอบร้อยละ 18.1 ระบุว่าใช้น้อยกว่า 15 นาที เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ 31 - 59 นาที

3.3.2 จำนวนเวลาในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อชนิดเก่าของเด็กและเยาวชน

จำนวนเวลาในการใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า ที่เด็กและเยาวชนใช้เวลาเปิดรับต่อวันหรือต่อครั้งมากที่สุด คือโทรทัศน์ โดยมีผู้ตอบร้อยละ 45.7 ระบุว่าใช้เวลามากกว่า 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ 1-2 ชั่วโมง ($\bar{x} = 4.04$) รองลงมาได้แก่การใช้ วิทยุ มีผู้ตอบร้อยละ 32.9 ระบุว่าใช้เวลามากกว่า 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ 1 - 2 ชั่วโมง ($\bar{x} = 3.62$) การใช้หรือเปิดรับหนังสือที่ไม่ใช่หนังสือเรียน มีผู้ตอบร้อยละ 31.4 ระบุว่า ใช้ 31 - 59 นาที เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการใช้ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ 31 - 59 นาที ($\bar{x} = 2.73$)

3.4 ระดับของจำนวนเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

3.4.1 ระดับของจำนวนเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ มีจำนวนเวลาในการ เปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศชนิดที่เป็นสื่อใหม่ ในระดับ 15 - 21 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 37.66 ซึ่งถือว่าเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ ในระดับ 31 - 59 นาที รองลงมาได้แก่ระดับ 8 - 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 23.38 ซึ่งถือว่าเปิดรับหรือใช้สื่อวารสารสนเทศในระดับ 15 -30 นาที เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจำนวนเวลาในการ เปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ (สื่อใหม่) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับ ใช้ 31 - 59 นาที ($\bar{x} = 16.19$)

3.4.2 ระดับของจำนวนเวลาในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ ที่เป็นสื่อเก่าของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ มีจำนวนเวลาในการใช้ หรือ เปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศชนิดที่เป็นสื่อเก่า ในระดับ 13 - 18 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 44.17 ซึ่งถือว่าเปิดรับสื่อวารสารสนเทศในระดับ 31 - 59 นาที รองลงมาได้แก่ระดับ 19 - 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.83 ซึ่งถือว่าเปิดรับหรือใช้สื่อวารสารสนเทศในระดับ 1 - 2 ชั่วโมง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจำนวนเวลาในการใช้ หรือเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ (สื่อเก่า) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าอยู่ในระดับใช้ 31 - 59 นาที ($\bar{x} = 16.52$)

3.5 เหตุผลของเด็กและเยาวชนในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ

สื่อวารสารสนเทศประเภทหนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 71.4 ที่ระบุว่าเปิดรับโดยมีเหตุผลเพื่อเป็นความรู้ หรือประโยชน์ในการศึกษา เหตุผลรองลงมาก็คือเพื่อความบันเทิงหรือการพักผ่อน ซึ่งมีผู้ตอบร้อยละ 11.0 ส่วนเหตุผลที่มีผู้ตอบน้อยที่สุด ร้อยละ 2.4 คือ เพื่อติดตามข่าวสาร และเพื่อประโยชน์ในการทำงาน วิद्यเป็นสื่อที่เด็กและเยาวชนร้อยละ 49.0 ระบุว่าเหตุผลในการเปิดรับเพื่อความบันเทิงหรือการพักผ่อน เหตุผลรองลงมาก็คือ เป็นความรู้หรือประโยชน์ในการศึกษา มีผู้ตอบร้อยละ 28.1 ส่วนเหตุผลที่มีผู้ตอบน้อยที่สุดร้อยละ 1.9 คือเพื่อติดตามข่าวสาร โทรทัศน์เป็นสื่อที่เด็กและเยาวชน ร้อยละ 45.2 ระบุว่าเปิดรับเพื่อความบันเทิงหรือการพักผ่อน เหตุผลรองลงมาก็คือ เพื่อเป็นความรู้หรือประโยชน์ในการศึกษา มีผู้ตอบร้อยละ 31.0 ส่วนเหตุผลที่มีผู้ตอบน้อยที่สุด ร้อยละ 1.9 คือเพื่อเป็นประโยชน์ในการทำงาน นิตยสารหรือวารสารเป็นสื่อที่เด็กและเยาวชนร้อยละ 41.0 ระบุว่าเปิดรับเพื่อเป็นความรู้หรือประโยชน์ในการศึกษา เหตุผลรองลงมาก็คือเพื่อความบันเทิงหรือการพักผ่อนร้อยละ 28.6 ส่วนเหตุผลที่มีผู้ตอบน้อยที่สุด ร้อยละ 1.4 คือเพื่อประโยชน์ในการทำงาน เคเบิลทีวีเป็นสื่อที่เด็กและเยาวชนร้อยละ 40.0 เปิดรับเพื่อความบันเทิงหรือการพักผ่อน เหตุผลรองลงมาก็คือ เพื่อเป็นความรู้หรือประโยชน์ในการศึกษา ร้อยละ 19.0 ส่วนเหตุผลที่มีผู้ตอบน้อยที่สุดร้อยละ 1.9 คือเพื่อติดตามข่าวสาร

3.6 การเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศหรือเนื้อหาด้านคอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่าเด็กและเยาวชนบอกรับเป็นสมาชิก หรือซื้อ หรือติดตาม อ่าน/ ฟัง/ ชม รายการ จากสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือเนื้อหาด้านคอมพิวเตอร์เป็นประจำ เป็นจำนวนเท่ากันถึงร้อยละ 7.40 ได้แก่ นิตยสารไอทีซอพท์ และ นิตยสารอินเทอร์เน็ตทูเดย์ รองลงมา ได้แก่ ทางU.T.Vเคเบิลทีวี คิดเป็นร้อยละ 6.66 ติดตามข่าวสาร ทางอินเทอร์เน็ต และนิตยสารP.C มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 5.7

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

4.1 ความรู้ความเข้าใจของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในความหมายของ เทคโนโลยีสารสนเทศ ร้อยละ 85.2 รองลงมาคือความรู้ที่เกี่ยวกับอีเมลคิดเป็นร้อยละ 77.1 ความรู้ ที่เกี่ยวกับโฮมเธียร์เตอร์คิดเป็นร้อยละ 72.9 ส่วนความรู้ที่เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจไม่ถูกต้องมากที่สุดคือ ความรู้ที่เกี่ยวกับเทเลเท็กซ์และวีดีโอเทกซ์ร้อยละ 67.6 รองลงมาคือความรู้เกี่ยวกับจานรับดาวเทียมDTHร้อยละ 61.1

4.2 ระดับความรู้ความเข้าใจของเด็กและเยาวชนในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ

เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับปานกลางคือ 7 - 9 คะแนน (จากคะแนนเต็ม 12)คิดเป็นร้อยละ39.1 รองลงมามีความรู้ในระดับมากคือ 10 - 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.1 สำหรับคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดจากการตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ย 7.83)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 การวิเคราะห์ทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นรายชื่อ

เด็กและเยาวชนมีทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศในทางบวกระดับมากในข้อความที่ว่า “เทคโนโลยีการสื่อสารทำให้คนเราได้รับข่าวสารหลากหลาย และเป็นสาระมากขึ้น” (ค่าเฉลี่ย 4.01) และมีทัศนคติในทางลบในประเด็นต่อไปคือ “ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างคนในเมืองกับคนในชนบทมากขึ้น คือผู้ที่อยู่ในเมืองก็จะมีโอกาสมากกว่าคนในชนบท ด้านการรับรู้ข่าวสารมากขึ้น” (ค่าเฉลี่ยเห็นด้วยน้อย 3.57) “เทคโนโลยีสารสนเทศอาจทำให้เกิดปัญหาละเมิดสิทธิทางเพศ และความเสื่อมทางศีลธรรม เช่น การใช้คำไม่สุภาพ หรือเสนอภาพลามกอนาจารในอินเทอร์เน็ต ” (ค่าเฉลี่ยเห็นด้วยน้อย 3.53) และ “วีดีโอเกมอาจทำให้ผู้เล่นเกิดความก้าวร้าวได้ เนื่องจากต้องการเอาชนะ ” (ค่าเฉลี่ยเห็นด้วยระดับน้อย 3.53) “ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเพียงแฟชั่นของคนมีฐานะ ” (ค่าเฉลี่ยเห็นด้วยในระดับมาก 2.07)

5.2 การวิเคราะห์ระดับทัศนคติของเด็กและเยาวชนที่มีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

เด็กและเยาวชนมีทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศในระดับเป็นบวกปานกลาง คือระดับ 40 - 49 คะแนน(จากคะแนนเต็ม 60) คิดเป็นร้อยละ 44.76 รองลงมามีทัศนคติในระดับค่อนข้างเป็นบวกกับเทคโนโลยีสารสนเทศคือ 30 - 39 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 40.48 ทัศนคติเป็นลบมากที่สุดกับเทคโนโลยีสารสนเทศ คือระดับคะแนน ต่ำกว่า 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ทัศนคติสูง หรือเป็นบวกอย่างมากกับเทคโนโลยีสารสนเทศ คือระดับ 50 - 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 6.19 สำหรับคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดจากการตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับค่อนข้างเป็นบวกกับเทคโนโลยีสารสนเทศ (ค่าเฉลี่ย 37.36)

การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า

- 1.1 ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก ที่ $r = .02$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$
- 1.2 ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางลบ ที่ $r = -.09$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$
- 1.3 ทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางลบ ที่ $r = -.18$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กันจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

ในการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า

- 2.1 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ กับ ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก ที่ $r = .10$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$
- 2.2 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ กับ ทักษะเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก ที่ $r = .04$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$
- 2.3 เปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ กับ พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก ที่ $r = .77$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับ พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 ส่วนความสัมพันธ์กับความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานนี้เป็นบางส่วน

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 เด็กและเยาวชนที่มีลักษณะทางประชากร และพื้นฐานครอบครัวต่างกัน มีแนวโน้มที่จะมีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติ และมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 ลักษณะประชากรด้าน เพศ และ อายุ

เด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน จะมี

-พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยเพศชายจะมีพฤติกรรมการเปิดรับมากกว่าเพศหญิง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา ระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ,ระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ,พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านปริมาณความถี่ และจำนวนเวลาที่ใช้ ,พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ทั้งในด้านปริมาณความถี่ และจำนวนเวลา และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่าในด้านปริมาณความถี่ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เด็กและเยาวชนที่มีอายุต่างกัน

มีระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีอายุ 19 ปีขึ้นไปจะมีความรู้มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีอายุ 18 - 19ปี และ 15 - 17 ปีตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

- มีระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดย โดยกลุ่มที่มีอายุ 19 ปีขึ้นไปจะมีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 15 - 17 ปี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

- มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านจำนวนเวลาในการใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีอายุ 12 - 14 ปี มีปริมาณความถี่ในการใช้มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีอายุ 15 - 17 ปี มีปริมาณความถี่ในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 19 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีอายุ 18 - 19 ปี มีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 12 - 14 ปี และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 19 ปีขึ้นไป มีจำนวนเวลาที่ใช้มากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 12 - 14 ปี กับ 15 - 17 ปี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านปริมาณความถี่ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ และ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านปริมาณความถี่ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3.2 พื้นฐานด้านค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้ในแต่ละเดือน

เด็กและเยาวชนที่มี ค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้ในแต่ละเดือนต่างกัน จะมี

- ระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่า 3,000 บาทจะมีความรู้มากกว่า กลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายประมาณ 1,001 - 2,000 บาท ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายประมาณ 2,001 - 3,000 บาท มีจำนวนเวลาที่ใช้มากกว่ากลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่า 3,000 บาท ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา ระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ,พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านปริมาณความถี่ ,พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ ด้านปริมาณความถี่ และจำนวนเวลาที่ใช้ทั้งที่เป็นสื่อชนิดใหม่ และเก่าปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีค่า

ใช้จ่ายที่ผู้ปกครองให้ในแต่ละเดือนต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3.3 ลักษณะประชากรด้านสถานที่ศึกษา และระดับการศึกษา

เด็กและเยาวชนที่มีสถานที่ศึกษาต่างกัน จะมี

- มีระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีอายุ 19 ปีขึ้นไปจะมีความรู้มากกว่ากลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน และกลุ่มที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน จะมีระดับความรู้มากกว่า กลุ่มที่ ศึกษาในโรงเรียนสาธิต กับกลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดย โดยกลุ่มที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน จะมีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่ ศึกษาในโรงเรียนสาธิต ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน จะมีจำนวนเวลาในการใช้มากกว่ากลุ่มที่ศึกษาในสถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนเอกชน มีปริมาณความถี่ในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่กลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และกลุ่มที่ศึกษาในสถาบันราชภัฏ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนสาธิต ,โรงเรียนเอกชน และมหาวิทยาลัยเอกชน มีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน มีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่ศึกษาในโรงเรียนสาธิต ,โรงเรียนเอกชน ,โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และมหาวิทยาลัยรัฐบาล ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านปริมาณความถี่ . พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีสถานที่ศึกษาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมี

- มีระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะมีความรู้มากกว่ากลุ่มที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดย โดยกลุ่มที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะมีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่ ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่ ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 จะมีจำนวนเวลาในการใช้มากกว่ากลุ่มที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีปริมาณความถี่ในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่กลุ่มที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านปริมาณความถี่ . พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านปริมาณความถี่ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3.4 พื้นฐานของผู้ปกครอง

เด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดาต่างกัน จะมี

- มีระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับ อาชีวศึกษาจะมีความรู้มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้านจำนวนเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษามากกว่าปริญญาตรี จะมีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จะมีปริมาณความถี่ในการใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีจำนวนเวลาในการใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีปริมาณความถี่ในการใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่มีบิดาจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จะมีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา ระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ,พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านปริมาณความถี่ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของบิดาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของมารดาต่างกัน จะมี

- มีระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะมีความรู้มากกว่ากลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดย โดยกลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะมีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี จะมีจำนวนเวลาที่ใช้ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จะมีปริมาณความถี่ในการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา มีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และปริญญาตรี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านปริมาณความถี่, พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ และ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านปริมาณความถี่ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีระดับการศึกษาของมารดาต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เด็กและเยาวชนที่มีรายได้รวมของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่างกัน จะมี

- มีระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีรายได้รวมของครอบครัว จำนวนสูงกว่า 100,000 บาทจะมีความรู้มากกว่ากลุ่มที่มีรายได้รวมของครอบครัว เป็นจำนวน10,000 บาท ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา ระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ .พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ และปริมาณความถี่ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศทั้งสื่อเก่าสื่อใหม่ และในด้านปริมาณความถี่ และจำนวนเวลาในการใช้หรือเปิดรับปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีรายได้รวมของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เด็กและเยาวชนที่มี อาชีพของบิดา หรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวต่างกัน จะมี -พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ใช้แรงงาน และเกษตรกรรม จะมีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น ค้าขาย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

-พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาหรือผู้ที่มีรายได้หลักในครอบครัว มีอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จะมีพฤติกรรมการใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาหรือผู้ที่มีรายได้หลักในครอบครัว มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา ระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ,ระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ,พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ ,พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่าทั้งในด้านความถี่และจำนวนเวลาที่ใช้ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ทั้งในด้านปริมาณความถี่ และจำนวนเวลาที่ใช้ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดเก่า ในด้าน ปริมาณความถี่ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีเพศต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เด็กและเยาวชนที่มีตำแหน่งของบิดา หรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวต่างกัน จะมี - มีระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจ จะมีระดับความรู้มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวเป็นผู้ใช้แรงงาน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวเป็นผู้บริหาร

ระดับกลาง / ล่าง จะมีจำนวนเวลาในการใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวเป็นผู้บริหารในระดับสูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

- มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวเป็นผู้บริหารระดับกลาง / ล่าง จะมีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวมีตำแหน่งเป็นพนักงานบริษัทหรือข้าราชการ และกลุ่มที่มีบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวเป็นผู้ที่มีอาชีพอิสระ จะมีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่มีบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวมีตำแหน่งเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจ และ พนักงานบริษัท / ข้าราชการ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา ระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ , พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้งในด้านปริมาณความถี่ และจำนวนเวลาที่ใช้ , พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านความถี่ , พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านความถี่ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีตำแหน่งของบิดาหรือผู้มีรายได้หลักในครอบครัวต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3.5 พื้นฐานด้านที่อยู่อาศัย

เด็กและเยาวชนที่มีบุคคลที่อาศัยด้วยต่างกัน จะมี

- มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่อาศัยกับบุคคลอื่น ๆ เช่น เพื่อน , พี่ , น้อง จะมีจำนวนเวลาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มากกว่ากลุ่มที่อาศัยอยู่กับญาติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่อาศัยกับบุคคลอื่น ๆ เช่น เพื่อน , พี่ , น้อง จะมีปริมาณความถี่ในการเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่อาศัยกับบิดามารดา และญาติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่อาศัยกับบุคคลอื่น ๆ เช่น เพื่อน , พี่ , น้อง มีจำนวนเวลาที่ใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสารสนเทศชนิดเก่า มากกว่ากลุ่มที่อาศัยกับบิดามารดา และญาติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา ระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ,ระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ,พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านปริมาณความถี่ , พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ , และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ในด้านปริมาณความถี่ ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่มีบุคคลที่อาศัยด้วยต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เด็กและเยาวชนที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกัน จะมี

- มีระดับความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านของตัวเอง จะมีความรู้มากกว่ากลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านเช่า ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีระดับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านของตัวเอง จะมีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศมากกว่ากลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านของเช่า ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านจำนวนเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านเช่า จะมีเวลาที่ใช้มากกว่ากลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านของตัวเอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
- มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านปริมาณความถี่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$ โดยกลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านของตัวเอง จะมีปริมาณความถี่ในการใช้ หรือเปิดรับสื่อวารสารสนเทศชนิดใหม่ มากกว่ากลุ่มที่มีที่อยู่อาศัยที่เป็นบ้านของตัวเอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

และเมื่อพิจารณา พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านปริมาณความถี่ , พฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อใหม่ ในด้านจำนวนเวลาที่ใช้ , และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศที่เป็นสื่อเก่า ทั้งในด้านปริมาณความถี่ และจำนวนเวลา ปรากฏว่าเด็กและเยาวชนที่ลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกัน ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั่วไป กับ การเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ” สามารถอภิปรายผล ได้ในประเด็นต่อไปนี้

ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

จากแบบสอบถามพบว่าเด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในความหมายของ เทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด นั่นคือทราบว่าเป็นอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ รองลงมา คือความรู้เกี่ยวกับอีเมล ซึ่งเด็กและเยาวชนรู้จักอีเมลเป็นอย่างดี ก็เพราะอีเมล หรือจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์นั้นกำลังเป็นที่นิยมและใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย ด้วยคุณลักษณะที่ว่า สามารถใช้ติดต่อสื่อสารถึงกันได้ทั่วโลก โดยเสียค่าใช้จ่ายไม่สูงมากนัก นอกจากนั้นเด็กและเยาวชนยังมีความรู้เกี่ยวกับโฮมเธียร์เตอร์ , ความรู้เกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือ , ความรู้เกี่ยวกับเวปไซด์ ไวด์ เว็บ ค่อนข้างดีเช่นกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าชีวิตประจำวันของเด็กและเยาวชนจะต้องพบเจอกับ เทคโนโลยีสารสนเทศเหล่านี้ และเทคโนโลยีสารสนเทศทั้ง 3 ชนิดนี้เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ให้ ประโยชน์ในด้านการสื่อสาร และความบันเทิงจึงไม่ยากนักที่เด็กและเยาวชนจะมีความรู้ในส่วนนี้ดี ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศที่เด็กและเยาวชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง คือ ความรู้เกี่ยวกับ เทเลเท็กซ์และวีดีโอเท็กซ์ เป็นเพราะว่าสื่อ 2 ชนิดนี้ยังไม่แพร่หลาย ไม่ค่อยนิยมใช้กันตามบ้าน นอกจากนี้ยังต้องบอกรับเป็นสมาชิก เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่จึงไม่ค่อยได้สัมผัส และไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับ 2 สื่อนี้ อีกเหตุผลหนึ่งก็คือเป็นเพราะว่าเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งสองชนิดนี้มีวัตถุประสงค์หลักในการให้ข่าวสารซึ่งอาจจะเป็นเรื่องที่ยาก หรือไม่น่าสนใจสำหรับเด็กและเยาวชนเท่ากับเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในการสื่อสาร หรือที่ให้ความบันเทิง

ทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

เด็กและเยาวชน มีทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับค่อนข้างเป็นบวกกับ เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเด็กและเยาวชนมีทัศนคติในทางบวก กับเทคโนโลยีสารสนเทศใน ลักษณะที่ว่าเห็นด้วยว่าเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นเข้ามาทำประโยชน์ให้กับมนุษย์อย่างมากมาย แต่ก็ไม่เชื่อว่าเทคโนโลยีสารสนเทศจะก่อให้เกิดผลเสีย หรือผลทางด้านลบกับผู้ใช้ เช่น ทำให้ประสาทหูเสื่อมเมื่อใช้โทรศัพท์มือถือมาก ๆ , การละเมิดสิทธิทางเพศผ่านทางอินเทอร์เน็ต , การก้าวร้าวที่

เป็นผลมาจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์มาก ๆ หรือ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะทำให้ผู้ใช้มีการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นด้วยกันน้อยลง อย่างไรก็ตามเด็กและเยาวชนยังมองว่าผู้ที่จะมีเทคโนโลยีสารสนเทศใช้มากจะเป็นผู้ที่มีฐานะดี และมักเป็นการแสดงออกถึงแฟชั่น

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ Information Technology ของเด็กและเยาวชนนั้น อยู่ในระดับปานกลาง โดย เทคโนโลยีสารสนเทศที่เด็กและเยาวชนเป็นเจ้าของได้แก่ ชาวเน็ต เบาท์ , เพจเจอร์ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชน ได้แก่การใช้เพจเจอร์ เคเบิลทีวี อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์เกม ชาวเน็ตเบาท์ คอมแพคดิสก์ เครื่องเสียงสเตอริโอ ส่วนวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชนก็จะขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้นว่าเด็กและเยาวชนจะใช้เครื่องเสียงสเตอริโอ ก็ต่อเมื่อต้องการความบันเทิง หรือพักผ่อน ใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อการติดต่อสื่อสาร ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ AKIBA A. COHEN , MARK R. LEVY , KAREN GOLDEN [1988] ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง Children's Uses and Gratifications of Home VCRs Evolution or Revolution และพบว่าเด็กและเยาวชนจะเลือกใช้สื่อที่สามารถสนองตอบความต้องการของเขาได้ อย่างไรก็ตามเมื่อดูจากทัศนคติของเด็กและเยาวชนยังพบว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศยังเป็นการสนองตอบในด้านแฟชั่นอีกด้วย ดังนั้นพฤติกรรมการใช้สื่อ หรือสารก็อาจจะมีผลต่อเยาวชน เช่นใช้สื่อเพื่อความบันเทิงมากเกินไป หรือใช้สื่อเพื่อแฟชั่น แทนที่จะใช้สื่อเพื่อประโยชน์อย่างคุ้มค่า

พฤติกรรมเปิดรับสื่อวารสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

การเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ หรือ Journalism Media ของเด็กและเยาวชนทั้งสื่อใหม่ และสื่อเก่า มีลักษณะปานกลาง และก็มีเหตุผลเช่นเดียวกันกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นั่นคือเด็กจะเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ เคเบิลทีวี หนังสือพิมพ์ มากเป็นอันดับต้น ๆ เนื่องจากสื่อเหล่านี้เป็นสื่อที่หาได้ง่าย มีราคาไม่แพงจนเกินไป แต่สื่อที่เด็กและเยาวชนไม่ค่อยเปิดรับคือเทเลเทกซ์ และวีดีโอเทกซ์ ซึ่งสื่อทั้งสองชนิดนี้เป็นสื่อที่ไม่ค่อยนิยมใช้ตามบ้านเรือน เนื่องจากมีราคาสูง และต้องบอกรับเป็นสมาชิก อย่างไรก็ตามสื่อที่เด็กและเยาวชนใช้มากและสอดคล้องกับพฤติกรรม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศคือ การใช้เคเบิลทีวี คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งสื่อเหล่านี้ มักมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสนองตอบความต้องการด้านบันเทิง และการติดต่อสื่อสาร แต่ก็ยังเป็นสื่อที่เสนอข่าวสารด้วย และในอนาคตสื่อเหล่านี้ซึ่งถือว่าเป็นสื่อใหม่ (New Media) จะมีบทบาทมากขึ้น

แทนที่สื่อเก่า ๆ เช่นดิจिटอลนิวสเปเปอร์ ที่ส่งผ่านมาทางอินเทอร์เน็ต จะเข้ามาแทนหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้สื่อใหม่ ๆ ก็เกิดจากการผนวกคุณลักษณะที่เด่น ๆ ของสื่อดั้งเดิม ส่วนการรับข่าวสารจากสื่อที่แตกต่างกันก็มาจากเหตุผลเดียวกันกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน นั่นคือมีเหตุผลที่เปิดรับตามคุณลักษณะของสื่อวารสารสนเทศ เป็นต้นว่าเปิดรับหนังสือพิมพ์ เพื่อเป็นความรู้ หรือประโยชน์ในการศึกษา เปิดรับวิทยุเพื่อความบันเทิง สำหรับการเปิดรับฐานข้อมูลอื่น ๆ จากคอมพิวเตอร์ , วีดีโอเทกซ์ , และเทเลเทกซ์ แม้จะมีผู้ตอบจำนวนน้อย แต่ก็เห็นได้ว่าเมื่อเทียบกับสื่ออื่น ๆ ที่เด็กและเยาวชนตอบในเหตุผลที่ว่า เปิดรับเพื่อติดตามข่าวสาร ก็ถือได้ว่ามากเป็นอันดับต้น ๆ ทั้งนี้นอกจากว่าในแต่ละสื่อ นอกจากจะให้ข่าวสารแล้วก็ยังสามารถใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ได้อีก แต่ฐานข้อมูลอื่น ๆ จากคอมพิวเตอร์ , วีดีโอเทกซ์ , และเทเลเทกซ์ เป็นสื่อที่ใช้เพื่อแจ้งข่าวสารจริง ๆ จึงถือได้ว่าตรงกับสิ่งที่เด็กและเยาวชนตอบแบบสอบถาม อย่างไรก็ตามการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศของเด็กและเยาวชน ก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ ล้าค่า โพร้กระจ่าง ซึ่งกล่าวว่าการใช้สื่อมวลชนของเด็ก จะขึ้นอยู่กับความต้องการที่แตกต่างกันออกไปของเด็ก และเด็กส่วนมากใช้สื่ออย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยคาดว่าสื่อ หรือเนื้อหาของสื่อ จะทำให้เกิดความพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่ง และความพึงพอใจนั้นยังมีความสัมพันธ์กับลักษณะพื้นฐานบางประการของเด็ก คือยิ่งเด็กคาดว่าจะได้รับความพึงพอใจจากสื่อมวลชนมากเท่าไร เด็กก็จะเปิดรับสื่อมากเท่านั้น นอกจากนั้นการใช้สื่อและเนื้อหาของสื่อก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อผลกระทบที่เด็กจะได้รับจากการใช้สื่อเช่นกัน ในส่วนนี้ยังสอดคล้องกับการใช้ทฤษฎี การใช้และการสนองความพึงพอใจต่อสื่อ (Uses and Gratifications Approach) จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าเด็ก และเยาวชนยังมีความพอใจกับเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อที่ให้ความบันเทิงมากกว่าสื่อที่ให้ข่าวสาร

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะทัศนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ในการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า

- 1.1 ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กับทัศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก ที่ $r = .02$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$
- 1.2 ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางลบ ที่ $r = -.09$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

1.3 ทศนคติทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางลบ ที่ $r = -.18$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน ไม่มีความสัมพันธ์กันจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากสมมติฐานการวิจัยในข้อนี้ เป็นไปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศที่เด็กและเยาวชนใช้ หรือเปิดรับในบางชนิดเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้งานง่าย ๆ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้มากนัก เช่น ซาวนด์เบรท , เพจเจอร์ , เคเบิลทีวี เพราะเพียงแค่ว่ากดปุ่มไหนเครื่องถึงจะทำงานตามความต้องการของผู้ใช้ ทำให้ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ก็เพียงพอแล้ว ในส่วนของทศนคติที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศก็เช่นเดียวกัน นั่นคือเทคโนโลยีสารสนเทศกลายเป็นสิ่งที่สำคัญ และจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน จะมีทศนคติที่ดี หรือมีทศนคติที่ไม่ดี ก็จำเป็นจะต้องใช้ เช่น การทำรายงานส่งอาจารย์ เด็กจะมีทศนคติที่ดี หรือไม่ดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (คอมพิวเตอร์) ก็ตาม แต่การทำรายงานส่งอาจารย์ก็ต้องใช้คอมพิวเตอร์เพื่อให้การทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อย และยังมีหน่วยความจำสำหรับเก็บข้อมูล จึงไม่ยากต่อการแก้ไข ดังนั้นก็จะต้อง หรือมีความจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์งาน โดยที่เด็กอาจจะมีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เพียงแค่ว่าระบบการใช้งานเท่านั้น อาจไม่รู้ลึกไปถึงการทำงานของโปรแกรม , ระบบฐานข้อมูล หรือองค์ประกอบของคอมพิวเตอร์

การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสารสนเทศ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน

ในการทดสอบสมมติฐาน ปรากฏว่า

2.1 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสารสนเทศ กับ ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก ที่ $r = .10$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

2.2 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ กับ ทศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก ที่ $r = .04$ ซึ่งต่ำมาก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

2.3 เปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ กับ พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชน มีความสัมพันธ์ในทางบวก ที่ $r = .77$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวารสารสนเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสัมพันธ์กับความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงยอมรับสมมติฐานนี้เป็นบางส่วน และจากผลการวิจัยนี้เองสามารถสรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศที่เด็กและเยาวชนใช้ ก็เป็นสื่อชนิดเดียวกันกับสื่อวารสารสนเทศที่เด็กและเยาวชนเปิดรับนั่นเอง

การทดสอบสมมติฐานที่ 3 เด็กและเยาวชนที่มี ลักษณะประชากร และพื้นฐานด้านครอบครัวต่างกันมีแนวโน้มที่จะมีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติ และมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

ความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรมการใช้ และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศ ของเด็กและเยาวชนนั้น มีความแตกต่างกันเพราะความต่างระหว่างเด็กและเยาวชนทางด้านลักษณะประชากร และพื้นฐานด้านครอบครัว เป็นต้นว่าเด็กและเยาวชนที่มีอายุมากกว่า ศึกษาในระดับชั้นสูงกว่า มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ผู้ปกครองให้มากกว่า รวมไปถึงพื้นฐานด้านครอบครัวที่ดีกว่า ก็อาจมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มากกว่า เหตุที่ปัจจัยเหล่านี้มีความแตกต่างกัน ก็เป็นเพราะว่าเด็กและเยาวชนมีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ที่ต่างกัน ตามทฤษฎีช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และการยอมรับปฏิบัติ หรือ KAP ที่ได้ศึกษาโดยเน้นผลกระทบของการสื่อสารต่อตัวผู้รับสาร ซึ่งจะสะท้อนถึงพฤติกรรมการสื่อสารโดยละเอียดของผู้รับสาร ที่มักจะละเลยในการศึกษาการสื่อสารก่อนหน้านั้นซึ่งขาดการพิจารณาอย่างเป็นกระบวนการลึกซึ้ง หรือขาดความเป็นเหตุเป็นผลในการปรับใช้ เริ่มจากความรู้ ไปสู่ทัศนคติ และกลายเป็นพฤติกรรมต่อไป การที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ก็เนื่องมาจากการมีความรู้ และทัศนคติที่แตกต่างกัน ความแตกต่างของความรู้และทัศนคติเกิดขึ้นมาจากการเปิดรับสื่อ และความแตกต่างกันในการแปลความหมายสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์สั่งสมที่แตกต่างกัน อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยทั่วไปแล้วการโน้มน้าวพฤติกรรมการสื่อสารสามารถเกิดขึ้นได้ทุกระดับ ตั้งแต่ระดับคนข้างเคียง จนถึงระดับสังคม และโรเจอร์สยังได้อธิบายว่า แม้ในกรณีทั่วไปเมื่อบุคคลมีความรู้ และทัศนคติเช่นไร ก็จะแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้และทัศนคติที่มีอยู่ นั่นคือ จะเกิดขึ้นอย่างสอดคล้องกันหรือมีความสัมพันธ์กัน แต่จะไม่ใช่เช่นนี้เสมอทุกกรณีไป ทั้งนี้เป็นเพราะในบางกรณีอาจ

เกิด KAP - gap ขึ้นได้ ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าความแตกต่างระหว่างปัจจัยต่าง ๆ นั้นล้วนเกิดมาจาก ช่องว่างของความรู้ หรือ KAP นั้นเอง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการสื่อสารนวัตกรรม (Communication and Innovation Theory) ที่มีสาระว่าผู้ที่ยอมรับนวัตกรรมใหม่นั้นมักจะเป็นบุคคลที่มีการศึกษา มีสถานะทางสังคม มีฐานะที่ดี

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยที่ศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชน อีกทั้งเนื้อหาที่ศึกษาก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งนับว่ายังใหม่สำหรับสังคมไทย แม้ว่าเด็กและเยาวชนจะเป็นกลุ่มที่สามารถรับสิ่งใหม่ ๆ ได้ดีกว่าช่วงอายุอื่นก็ตาม ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้จึงเป็นผลการวิจัยที่มีความเป็นเหตุเป็นผล เฉพาะในส่วนที่ได้ทำการศึกษาเท่านั้น จึงอาจจะไม่เป็นเหตุเป็นผลสำหรับเรื่องทั่วไป

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศส่วนใหญ่ที่เด็กและเยาวชนใช้ หรือเปิดรับคือเทคโนโลยีสารสนเทศที่ให้ความบันเทิง และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร ผู้ปกครองจึงควรที่จะช่วยดูแลให้เด็กและเยาวชนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า เด็กและเยาวชนมีทัศนคติที่ค่อนข้างดีต่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น สื่อมวลชนควรที่จะนำเสนอข่าวสารที่เป็นสาระเป็นประโยชน์ และมีเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน มากกว่าที่จะนำเสนอแต่สิ่งบันเทิง เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเปิดรับสื่อวารสารสนเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในอนาคตข้างหน้า ที่เทคโนโลยีสารสนเทศกลายเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการดำเนินชีวิตและการศึกษา

3. หน่วยงาน หรือองค์กรที่ดูแลเรื่องการใช้งานบริการอินเทอร์เน็ต ตรวจสอบสื่อที่ไม่เหมาะสมต่อเด็ก ทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อคอมพิวเตอร์ที่ยังไม่มีการควบคุมดูแลอย่างรัดกุม และเป็นมาตรฐาน รวมทั้งควรให้การสนับสนุนด้านนโยบายที่เป็นประโยชน์กับเด็กและเยาวชนด้วย

4 เทคโนโลยีสารสนเทศยังเป็นสิ่งที่ค่อนข้างใหม่ในสังคมไทย แต่เด็กและเยาวชนที่มีฐานะไม่ค่อยดีก็อาจจะไม่ค่อยได้มีโอกาสใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทั้ง ๆ ที่เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน ดังนั้นโรงเรียนหรือสถานที่ ศึกษาที่เด็กและเยาวชนสังกัดอยู่จึงควรมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาให้เด็กและเยาวชนได้ใช้ โดยอาจมีการสอนเพิ่มเติมเป็นวิชาเสริม เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถนำไปใช้ได้ต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการแบ่งประเภทของเทคโนโลยีสารสนเทศให้ชัดเจนในการวิจัยครั้งต่อไป เป็นต้นว่าศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประเภทเทคโนโลยีการสื่อสาร หรือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่าเทคโนโลยีสารสนเทศที่เด็กและเยาวชนเปิดรับเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศชนิดใด

2. เนื่องจากแบบสอบถามเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก และกลุ่มตัวอย่างเป็นเด็ก อาจมีปัญหาในการตอบแบบสอบถาม เช่นตอบในข้อที่ไม่รู้, ไม่ได้ตั้งใจตอบ, หรือตอบคำถามเพื่อให้คำตอบที่ออกมาดูดี ทำให้แบบสอบถามขาดความน่าเชื่อถือ ดังนั้นหากต้องการคำตอบที่ตรงกับความจริง อาจจะต้องมีการทดสอบแบบสอบถามก่อนแจกแบบสอบถามจริง (Test-Retest) กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมเพื่อดูการตอบแบบสอบถามว่าเที่ยงตรงเพียงใด หรือสร้างแบบสอบถามที่ง่ายต่อความเข้าใจมากกว่านี้